

befale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Sporon-Fiedler: Det foreliggende Lovforslag er jo en nødvendig Følge af den stærke Udvidelse, der har fundet Sted paa Landbohøjskolen, og ikke mindst den Udvidelse, der nu forestaar. Man maa snarere undre sig over, at man har kunnet klare sig med saa faa Lærerkrafter i den forløbne Tid, som man har gjort. Nu foreslaas det her, at der skal ansættes 6 nye Lærere. I det samme Tidsrum af 25 Aar er der, efter hvad der er meddelt mig, ved Polyteknisk Læreanstalt ansat 24 nye Professorer og 3 Lektorer, saaledes at Lærerpersonalet der er steget fra 17 til 44. Jeg skal yderligere gøre opmærksom paa, at i det samme Tidsrum har Universitetet faaet 20 Professorer og 6 Docenter mere. Den Udvidelse af Lærerkorpset, som her foreslaas, er altsaa ikke mere, end Universitetet har faaet omtrent hvert femte Aar. Det foreslaaede Professorat i Veterinær-Hygijne og Bakteriologi vil i høj Grad komme hele Samfundet til gode, idet Dyr lægerne fremtidig vil kunne faa en fyldigere Uddannelse, der vil blive af Betydning med Hensyn til sanitære Forhold, f. Eks. ved Mælke- og Kødkontrollen. Jeg hilser ogsaa Professoratet i almindelig Avlsbiologi med største Glæde, idet vor Højskole derved kommer op ved Siden af lignende Anstalter i Udlandet. Vor Højskole er jo den ældste af disse Skoler, og den anses ingenlunde for at staa tilbage for de andre Skoler paa andre Omraader. Med Hensyn til Lektoratet i Zoologi skal jeg bemærke, at jeg haaber ikke, det er Tanken dermed, at Undervisningen i Zoologi skal udvides yderligere. Der er sikkert mange gamle Landbrugskandidater, der er paa det rene med, at ihvorvel Zoologi er overordentlig interessant, maa man ogsaa her som ved andre Lejligheder kende sin Begrænsning, og mange af dem vil sikkert tillige mene, at noget af den Tid, de har anvendt paa Zoologien, maaske kunde have været anvendt noget bedre.

Det glæder mig i høj Grad at se, at man har taget Bogholderi op som et virkelig betydningsfuldt Fag. Det er blevet sagt, og ikke med Urette, at Landbruget ikke er absolut stærkt i Bogholderi. Jeg havde glædet mig til, at de Skatteløve, som vi fik i 1903, med Indkomst- og Formueskat og om ikke tvungen, saa dog frivillig Selvangivelse, kunde have bidraget til, at Landbrugerne følte sig op-

fordrede til at holde et nøjagtigt Regnskab for deres egen Skyld, for derved at se deres egen Gerning i et Spejlbillede. Jeg vil tilstaa, at jeg er blevet noget skuffet; thi endnu den Dag i Dag staa Bogholderi i en ret lav Kurs hos Landboerne. Her aabnes der altsaa en Mulighed for, at en Del Landbrugskandidater kan gaa ud i Livet vel oplærte i Bogholderi og lade denne Viden komme større Kredse til gode. At Docenturet i Beslaglære op højes til Professorat, kan jeg ogsaa kun glæde mig over. Paa det Kursus, der i Efteraaret afholdtes for ældre Elever, hørte man et ganske overordentlig interessant Foredrag om Beslaglære, og det forekommer mig, at denne vigtige Sag trænger til al mulig god Støtte og Udvidelse. Jeg maa i Modsetning til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) udtale min Beklagelse af, at der ikke er indført nogen obligatorisk Foruddannelse for Landbrugselever, thi herved skulde Landbohøjskolen netop adskille sig fra Landbrugsskolerne. At der forlanges en praktisk Foruddannelse er ganske naturligt, thi det vilde være ret umuligt for en Mand, der ikke har deltaget i praktisk Landbrug, at drage tilstrækkelig Fordel af Studiet ved Højskolen. Men det vilde ikke være ubetimeligt, om man ogsaa forlangte en teoretisk Foruddannelse. Det gør man dog ved de andre Fag, baade for Dyr læger, Landinspektører og Forstmænd o. s. v. Det brændende Spørgsmaal ude paa Landbohøjskolen: Landbrugsstudiets Forlængelse eller Ikke-Forlængelse eller Omlægning, har jo fundet sin Afslutning, og det er forsaavidt glædeligt. Det er jo en Strid, der har staaet paa, hvis jeg ikke tager meget fejl, i saadant noget som 14—15 Aar. Det opnaaede Resultat kan maaske virke nogenlunde tilfredstillende som en Art Generalnævner. Jeg har nu altid ment, at det vilde være rimeligt, om der var to forskellige Grader af Uddannelse: en mindre teoretisk Uddannelse for dem, der igen skulde ud i Praksis, og en mere udvidet teoretisk Uddannelse for dem, der som Lærere, Konsulenter og Forsøgsledere skulde ud i Landbrugets Tjeneste paa en noget andet Maade. Da vi i sin Tid drøftede disse Forhold —, det var den Gang ogsaa i høj Grad Genstand for Forhandling indenfor Landbrugskandidatforeningen —, havde jeg neppe stort mere end een Mand med mig, men det var ganske vist ogsaa en meget betydende Mand, nemlig Forpagter Sonne. Vi var enige om, at det vilde være en for-